

VÆRØYPOSTEN – DESEMBER 2011

Utgiver Værøy kommune
www.varoy.kommune.no

Redaktør Erling Skarv Johansen tlf.48199927
mail:erling.skarv.johansen@varoy.kommune.no

FRI FLYT AV LYS OG JULEGLEDE

Foto/tekst: Erling Skarv Johansen

Birgit og Arvid Fløan tok endelig til vettet og flyttet i 1998 til Værøy - Lofotens oase - fra Trondheim og bort fra bilkøer, mas, stress og snømåking. Med på flyttelasset fulgte også julenissen, noen engler og en god del tilbehør. Fra før var de vant med å pynte med lys og nisser til jul. Da de kom til øya utgjorde noen spredte lysende julestjerner i vinduene nesten eneste lys-dekorasjonen på Værøy. Fra en beskjeden start har det med årene utviklet seg mer og mer i retning av "amerikanske" tilstander - og i dag har Lofotkraft god inntjening i desember på alle de hundrevis av lysende juledekorasjoner rundt omkring på øya. Men huset til Arvid og Birgit klarer foreløpig å skille seg ut som det "ledende gledeshuset" til jul selv om konkurransen hardner til. Mye blod, svette, tårer og sikkert mange kw strøm ligger bak årets kreasjon som kan sees på lang vei. Fra naboer og kjente er det ekstra hyggelig å få positive tilbakemeldinger om at de blir i godt humør av å se på jule-dekorasjonene - noe som inspirerer til økt innsats neste år. Men alt dette krever selvsagt mye plass - og Birgit sier med et glimt i øyet at man kanskje må vurdere å bygge ut hvis de skal utvide samlingen.

De sier at det aller viktigste ellers i jula er å feire høytiden sammen med familien og kose seg sammen. På spørsmål fra Værøyposten om spesielle ønsker for det nye året - svarer Birgit spontant: At man skal elske så ofte og mye som mulig - fortrinnsvis sammen med sine nærmeste. Dette er for øvrig helt i tråd med kommunale retningslinjer og strategier for å få opp folketallet. Ellers ønsker de seg fred på jord og mange engler som daler ned - ikke i skjul -men helst foran huset og med ferdig innlagt elektrisk lys. Arvid skal visstnok ønske seg noen høns i det nye året - og iflg. Birgit skal han i tillegg plante elskovsløk i drivhuset sitt. Værøyposten ønsker det muntre paret lykke til med alle prosjektene.

Aktiv høst i Pinsekirka

Andaktsstund under KRIK-kvelden

Konsentrasjon rundt bingo-bordene

Teamet som besøkte Værøy under Ten-weekend

Det har vært en aktiv og trivelig høst i Pinsekirka. Flere nye aktiviteter har sett dagens lys i høstmørket. Først ut var en samling kalt "Lys i Høstmørket". Denne er kvelder der vi ønsker å invitere noen inn som kan mer å lyse på uterommet. Vi vanligvis få høre/opleve på en søndag i PK. I høst har vi hatt to slike samlinger – den første med innslag fra Thailand både i form av bakker, film, mat og ikke minst personlig fortellinger fra livet der. Samme kveld delte Beate Berg noen av sine nydelige dikt og tanker med oss. Det ble nettopp slik intensjonen var, en kveld med lys i høstmørket.

4. november hadde vi den første KRIK-samlingen på Værøy. KRIK står for Kristen Idrettskontakt, og er et landsomfattende arbeid (med foreninger også i Afrika) som ble startet opp for 30 år siden i Norge. Arbeidet bygges rundt idrettsaktiviteter, og vi var en gjeng på om lag 25 stykker i gymnasen. Med oss hadde vi regionskontakten for KRIK i Nordland Asa Britt Godoy, lærerskolestudent i Bodø. Etter halvannen time i gymnasen avsluttet vi kvelden i PK med hamburger og brus. En kjempefin kveld som vi håper det skal bli flere av utover våren.

En annen stor kveld i høst var "Storbingo" på Tirsdagsklubben. Ungene fra 1.-5. klasse som deltar på tirsdagsklubben – ca. 30 stykker – hadde inviteret foreldre, søsken, besteforeldre m.l. til en kveld med en populær aktivitet fra Tirsdagsklubben, nemlig Bingo. Om lag 80 store og små kom og gjorde dette til en kjempeartig ettermiddag, og alle gikk hjem med en gevinst! Målet for kvelden var å samle inn penger til julegaver og julefeiring for barn i stor fattigdom på Filippinene. De aller fleste barn der har en langt annen jul enn det våre barn har. Så det er en stor glede å kunne få gi til de, og denne kvelden innbrakte nesten 9000,- kroner!! Helt utrolig! Takk til alle som kom og bidro til dette, og takk til alle sponsorene av gevinster!

Siste helg i november – sammen helgen som "Berit" besøkte oss – hadde vi ten weekend for gjengen som deltar på "FREDAG". Kristian hadde fått med seg fem ungdommer fra bibelskolen han går på i Trondheim, Oslo. Det ble to innholdsrike kvelder fylt med aktiviteter og lek, men også tid med fokus på budskapet om Jesus! Helgen forløp praktisk talt uten storm, stormflø og strømbrudd! Mange kontakter og band ble knyttet. Også denne helgen samlet vi inn til jul på Filippinene og totalt har vi oversendt 15.000,- til barn og unge der!

Da er det desember og snart jul. I Pinsekirka er det julestille nå. Vi vil bare ønske små og store en fortsatt flott adventstid, en riktig God Jul og et Velsignet Godt Nytt År!

Noen glimt fra Omsorgssenterets godt besøkte julemesse - bilder tatt av kanonfotograf Judith Adolfsen

En jule- og Nyttårshilsen til alle Værøyværinger.

Nytt årsskifte nærmer seg i skrivende stund. Etter en usedvanlig **fin sommer og høst** har vi fått føle på periodevis mye vind, regn og ikke minst stormflo ved inngangen til adventen.

Stormfloen ga utfordringer og dels store materielle skader i vår kommune både for kommune, nærings-liv og kommunal infrastruktur med påfølgende økonomisk utfordringer. Materielle skader lar seg erstatte. Heldigvis ble ingen av våre innbyggere skadet eller forulykket som følge av stormen "Berit".

I 2011 var det **kommune og fylkestingsvalg**. Etter valget fikk jeg fornyet tillit, og kunne starte på min tredje periode som ordfører.

Det å være ordfører i en liten kommune som vår kan på mange vis være krevende, men jeg trives i vervet og jeg vil gjøre mitt beste for at innbyggerne og næringsliv skal føle seg ivaretatt. Mitt kontor er som alltid **åpent for alle**.

Resultatet av kommunevalget ga oss noen nye kommunestyre representanter. Jeg vil benytte anledningen til å ønske dem og de representantene som tar fatt på en ny periode - velkommen som **folkevalgt**. Det vil i årene framover bli ganske mange store økonomiske **utfordringer**, men ved godt samarbeid skal vi nå våre satte mål - og opprettholde det kommunale tjenestetilbud.

På Værøy kan vi i 2011 vise til **stor aktivitet** og mange prosjekt både i regi av næringsliv og det offentlige. Flere av bedriftene investerer i nybygg og modernisering – og i offentlig regi er det store prosjektet med ny strømkabel, nedgraving strømnettet samt installering av fiber kommet godt i gang. Byggingen av kunstgressbane med betydelig egeninnsats av idrettslaget må også nevnes.

Frivillighet er fortsatt en nødvendighet i kommune-Norge. Værøy kommune er i en særstilling med en stor skare av frivillige lag og foreninger. Å verne om disse de har stor betydning for trivsel og samhold.

Ingen kan spå **fremtiden**, men mitt sterke ønske er at året vi går inn i kan gi oss gode arbeidsforhold på land og hav – og at **sysselsettingen** kan opprettholdes i alle ledd.

Avslutningsvis vil jeg takke alle mine innbyggere for samarbeidet i 2011, og ønske dere alle store og små:

En Riktig god og Velsignet Julehøytid og Et Fredfylt og fremgangsrikt Godt Nyttår

Med hilsen
Harald Adolfsen
Ordfører

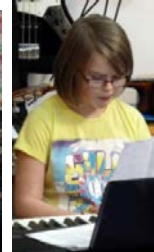

DEN KOMMUNALE MUSIKKSKOLEN – FREMFØRING

Den kommunale musikkskolen har siden høsten 2010 vært drevet av Iver Koksrud som har vært ansatt i 20% undervisningsstilling i kulturskolen på Værøy. Innkjøp av en del nytt utstyr samt felles bruk av skolens musikkutstyr og en del fra Sjørocken gjorde at man etter hvert kunne tilby elevene undervisning på mange forskjellige instrument. Undervisningen ble siste året organisert som intensivkurs over 1 mnd med 2-3 undervisningstimer hver uke. Alle elevene i 4-10.kl. hadde på forhånd fått tilbud om musikkskoleundervisning.

Foreløpig er det dessverre noe usikkert om hvilket tilbud som kan gis etter jul, men det kan være mulig med flere intensivkurs frem til sommeren. Torsdag 1. desember var elever og foreldre samlet til **felles avslutning** hvor alle elevene som ønsket det – kunne bidra med sang eller musikk. Musikkrommet var fullt av forventningsfulle foreldre og familie som viste å verdsette elevenes prestasjoner. Vi vil nå benytte anledningen til å takke Iver for det arbeide og engasjement som er lagt ned for å få i gang en kommunal musikkskole.

Tekst og foto: Erlina Skarv Johansen

HUNDRE ÅRS JUBILEUM "R/S 23 NORDLAND II"

Tekst: Erling Skarv Johansen Bilder: Redningsselskapet og Erling Skarv Johansen

Redningsskøyta's skjebne: Den ble solgt til en privatmann i Oslo i 1948, men redningsselskapet visste ikke at Nordland II skulle bli brukt av norske nazister for å flykte til Argentina. Turen startet 31.7.1948 og den kom frem til Buenos Aires i Argentina 1.2.1949. Dens videre skjebne er ukjent - men den ble trolig senket ved en senere anledning.

For hundre år siden ble det bygget en ny redningsskøyte som ble finansiert av **Nordlandslaget** i Amerika. Den var bestemt å skulle stasjoneres her ute på Værøy.

RS 23 "Nordland II" var av Colin Archer typen og bygget ved Br.Marcussen i Lyngør i 1910 - 17 år etter at redningsskøyta: "Langesund" ble den første operative redningsskøyta. Utgangspunktet for skøytene var Colin Archer los-skøytene og et omarbeidet design fra skipsreder Lauritz Stephansen som sammen med den kjente båtkonstruktøren **Colin Archer** stod bak de 5 første skøytene mellom 1893 og 1897. Senere gjorde de en del endringer som forbedret sjøegenskapene og de neste ti skøytene ble kalt for "Svolvær-typen" - de fleste bygd ved Colin Archer sitt verft i Larvik. I 1908 kom den tredje typen: "Solli/Vardø-typen" som Nordland II tilhører.

RS 23 "Nordland II" var finansiert av Nordlandslaget og kostet vel 11000 kr. Dimensjoner: Største lengde var 14,25m og bredde 4,84m samt dyptgående 2,30m. Den ble utstyrt med motor i 1942 (Wickmann 50). Vanlig mannskap bestod av 4 mann. I løpet av sin tjenestetid som varte helt frem til 1948 - assisterte den hele 1268 fartøy og **berget 65 menneskeliv**.

Dramatisk Jomfrutur:

Under RS 23 Nordland IIs jomfrutur i slutten av januar 1911 - skulle redningsskøyta seile over Vestfjorden fra Bodø til sin tiltenkte stasjon på Værøy. Det blåste fra syd med sterke kulingbyger da den gikk fra Bodø. Bestmann Simon Lockert forteller at da de kom utpå - hadde det plutselig blåst opp til sterk storm og det ble samtidig bekmørkt. Seilføringen ble redusert med to rev i fokk og storseil. Lockert tok rortørn. Sjøen gikk høy og det vasket hele tiden inn over dekket på. Plutselig så Lockert en kjempebølge som kom veltende: "...en hel fjellvegg av sjø tårnet seg opp i mørket og vilde senke sig knusende over dem. I siste liten fikk han gjøre de andre oppmerksom på faren, just som jetten rullet innover dekket og presset skøyten ned gjennom havet. Det gikk en god stund før hun flotnet igjen. Imens "hang" de formelig under vann med føttene til vær og inhalerte en mengde sjø. Etter denne dukkert ble det å stå silvåt i klærne hele natta. Om morgenen kom de inn til Værøy hvor befolkningen hadde gått oppe hele natta i frykt for at uværet øieblikkelig skulle rive husene overende.

Den nye tid: Redningsskøyta "Det Norske Veritas" inn leia til Værøy

Drama i Vestfjorden:

Iflg. årsberetningen for 1918/19 kunne 2. og 3. april 1919 blitt en av de "mørke dager" i Lofotens historie - hvis ikke redningsarbeidet hadde vært så godt organisert og så mange fiskebåter hadde hjulpet til. Flere redningsskøyter - bl.a. Nordland II - var i aksjon disse dagene og fikk reddet mange personer fra den visse død. Den 2. april hadde begynt med fint vær - men så røk det opp til nordvest snøstorm. Snøtykket var så tett at sikten var snaut en skøyte lengde. Revede seil måtte føres. **Redningsskøyta Nordland II** tok først en båt med 4 menn på slep, deretter "...kom 2 baater med 7 mand drivende ned og fik slæper. Med stor forsiktighet ble disse baater slæpt **opunder Værøy**" Redningsskøyta gikk ut igjen i sydøstlig retning og fant klokken to om ettermiddagen en båt med fire mann. Disse var temmelig medtatt. Litt senere ble ytterligere en båt med fire mann i dårlig forfatning oppdaget. I alt **berget redningsskøyta 19 mann** den dagen. Dagen etter var uværet spaknet vestpå, men til gjengjeld økt på øst i Lofoten. I nordvestlig storm slepte Nordland II inn to båter med i alt 8 mann. Uværet fortsatte også 4. april og redningsskøyta ble liggende utpå hele natten mens sjøen slo helt over skøyta - som var helt nediset da den kom inn om ettermiddagen 5. april.

R/S 10 Christiania (tilsvarende type som Nordland II) i storm utenfor Vardø (foto Kristin Dæhlie)

Drama ved Mosken:

Den 1. mars 1929 blåste det sydvestlig storm i ytre Lofoten. Nordland II slepte først inn en båt med fire mann og gikk deretter ut igjen i uværet. **Sydvest av Mosken** oppdaget redningsskøyta en motorkutter som signaliserte etter hjelp. På grunn av rorskade drev den av for vinden. Nordland II fikk en sleper om bord ved 15-tiden. Med kutteren på slep krysset redningsskøyta seg mot land, men slepet røk ved 23-tiden. De befant seg da 7 n.mil fra Værøy fyr. Nordland II begynte straks å søke etter kutteren, men fant den ikke i det voldsomme været. Stormen nærmet seg **orkan styrke** og skøyta måtte reve seilene. De fortsatte å lete etter kutteren til kl. 17 neste ettermiddag, men uten resultat. Kutteren hadde imidlertid klart å komme seg inn til Reine ved egen hjelp klokka fem om morgenen

JULEGRANTENNINGEN

FOTO OG TEKST: ERLING SKARV JOHANSEN

Årets julegrantenning og fakkeltoget ble utsatt en uke pga. ekstremværet - men forhåpentligvis kan vi feire juleaften som vanlig 24. desember. Andre søndag i advent opprant med strålende vær trolig takket være Magne prests gode forbindelser. Oppslutningen i år var om mulig enda bedre enn fjoråret, og fakkeltoget gikk fra Paviljongen til omsorgssenteret hvor det ble sang og noen ord for dagen av Magne prest. Deretter retur til Paviljongen hvor ordfører Harald holdt en kort tale og tente årets julegran som for første gang var av egen produksjon (plantet for om lag 20 år siden). Mannskoret bidro som alltid med sang av kjære julesanger, noe de mange fremmøtte satte stor pris på. Felles gang rundt juletreet fulgte deretter og til slutt kom julenissene som alle barna hadde ventet på. Vi kan avsløre at den ene nissen som i fjor var importert for anledningen fra Røst - i år var byttet ut med ekte «tomtegubbe» fra Sverige for første gang. Mange tok turen innom idrettshuset etter markeringen der idrettslaget serverte kaffe og kaker. I tillegg var det salgsutstillinger med malerier, foto, keramikk, husflid, gaveartikler og thai-mat.

Fakkeltoget utenfor omsorgssenteret

Mannskoret synger Julen inn

Björg Kleivan stilte ut nye maleri

Ungdom med pågangsmot og «hail»

av Erling Skarv

johansen

Ingenting lite eller stort unnslipper Tommy - fra hummer på 3 kg til kveite på 167 kg

Kveitefisker Tommy om bord på sjarken sin «Kveita» - 29 fots Grimsøy-sjark fra 1984

Tommy Bensvik er en av ungdommene her ute som satser på en fremtid som fisker og å bli boende på Værøy. I en alder av bare 16 år anskaffet han seg egen sjark – en **Grimsøy 32 fot** – som han etter 1 års drift planlegger å selge for å kjøpe seg en enda **større båt**. Allerede som liten bestemte han seg for å bli fisker som **faren Kent** og var ofte ute og fisket sammen med faren sin. I en alder av bare 6 år egnet han kveitevad med sild han fikk hos bestefaren og slo til med å fange en kveite på 120 kg. De senere årene har det blitt fiske nesten på heltid kombinert med skolegang. I sommer slo han til igjen med en **rekordkveite** på hele 167 kg tatt på kveitevad på et «hemmelig sted» nord for øya.

Tommy trives kjempegodt med fiskeryrket. Livet som fisker er **spennende** – ingen dager er like. **Friheten** med å være sjarkfisker og sin egen sjef er viktig for ham. Også alle **naturopplevelsene** som yrket byr på er viktig. Mulighetene for god fortjeneste er bare en bonus og ikke viktigste motivasjon. Foruten større båt og kvoter drømmer han om å reise jorda rundt. Ellers ønsker han at det var **bedre rekrutteringsordninger** og **finansieringsmuligheter** for ungdom som vil inn i yrket. Dagens struktureringsordninger gjør også sitt til for å begrense ungdoms adgang til fiskeryrket. Han oppfordrer **kommunen** om å støtte opp om ungdommer som vil etablere seg, hjelpe ungdom med å skaffe seg bolig, bedre kommunikasjoner og lage flere fritidstilbud.

VÆRØY OG FN TILSTEDE I VERDENS NEST STØRSTE LAND

Hjemme på Værøy

Tekst/ bilde: Anne Stenhammer Fagertun, Erling Skarv Johansen og UN Women

Anne møte s.m. kvinnelige etablere

Velkommen tilbake til India!

Anne Stenhammer Fagertun: Anne forteller:»Jeg er født og oppvokst på **Værøy**. Min familie bodde på Thule (Reidun og Cato - søsken er Berit Elisabeth og Tove Johanna), og drev fiske og var fiskekjøper. Min barndom og oppvekst var preget av arbeid, skolegang og mye lek. Flyttet fra Værøy i 1964 for å ta utdanning. Har bodd 6 år i **Oslo** for studie og jobb. Flyttet **til Fauske** i 1978 og jobbet i Nordland Fylkeskommune i 15 år før jeg ble ordfører i Fauske (1992 – 2000). Tok masterstudiet i internasjonal strategisk lederskap i 2007 på samme tid som jeg var statssekretær for Internasjonal utviklingsarbeid i Utenriksdepartementet. Har jobbet med internasjonalt utviklingsarbeid i mange år. Jeg fikk i 2008 jobb som **regional director** for FN i Sør Asia(ni land; Afghanistan, Bangladesh, Bhutan, India, Iran, Nepal, Maldivene, Pakistan og Sri Lanka) med hovedkontor i **New Delhi**».

Eneste kvinnelige Leder i Bhutan - Namgay Peldon, 28 år, fra Dagana

Feiring av Demokrati Dagen 2011
Folkevalgte kvinner i diskusjon

FN-støttet Organisasjon for hjemløse barn - Asian Deep Foundation

I møte om Indias statsbudsjett 2012

Møte om kvinners medbestemmelse

Diskusjoner med indiske ministre

Anne og jobben i FN: Jobben omfatter tilrettelegging og gjennomføring av **utviklingsprogrammer** som skal sikre de mest marginaliserte kvinner deres rettigheter og muligheter for et anstendig liv og en trygg hverdag. De jobber innenfor 3 hovedtemaer; kvinners deltakelse og ledelse i politikk og samfunnsliv, hindre vold mot og mishandling av kvinner samt styrke kvinners økonomiske stilling. Samarbeidspartnere er regjeringene, det sivile samfunnet, universiteter, forskningsinstitusjoner og andre FN organisasjoner . De baserer sitt samarbeid på avtaler og nasjonale planer. Finansiering kommer fra ulike land, regionale banker, verdensbanken, stiftelser og det private næringsliv. Anne er ofte ute i felten og snakker med kvinner og deres familie. Kvinnene er generelt meget **hardt arbeidende** og er fantastisk flinke til å klare seg med lite. Anne sier de at noen av de sterkeste **inntrykk** er når hun ser inn i smilende øyne og holder en varm ru hand og kvinnene forteller om arbeidet med å finne noe å spise, litt brensel, bevare verdigheten- og samtidige klarer de å utløse den herligste latter til tross for kampen for å overleve. **Sulten** har økt med 2 - 3 % i de siste årene. **Prisen på mat** (ris, løk, bønner, poteter) og gass til koking øker. Også denne situasjonen rammer kvinner og barn mest. Flest kvinner og barn er **underernærte og barne-dødeligheten** er meget høy.

Det er svært få av disse kvinner og barn som har adgang til offentlige helsetjenester. Anne arbeider ofte med arbeidsledige kvinner fra ulike landsbyer, som blir gitt **sysselsetting** av regjeringa gjennom en reform. Et prioritert område å jobbe for å sette i gang kvinner som **entreprenører/etablerere**; Det kan være så enkelt som å dyrke poteter selv og selge på torget som kan være nok til å brødfø familien. Effekten av **klimaendringer** for kvinner i jordbruk og skogbruk er også blitt merkbar i India og er noe som man forsker og jobber med.

Nylig igangsatte hennes organisasjon **UN Women** en omfattende 16 dagers kampanje over hele Sør Asia som har som siktemål å rette søkelyset **mot vold** som kvinner blir utsatt for. Dette er en høyt prioritert oppgave. Både India og Norge er land med enorme **naturressurser** og kompetanse. Forskjellen er maten ressursene blir fordelt på. I India er det ufattelig **forskjell** på fattige og rike. Om lag 8000 indiere eier opp til 70 % av landets verdier. Til tross for stor økonomisk vekst over lang tid har landet ikke inkluderende vekst. Skal veksten kunne fortsette må kvinner gis sine rettigheter og inkluderes i samfunns- og arbeidslivet på en helt annen måte enn fram til nå. Sterke tradisjoner, normer, et **kastesystemet** og fastgrodd holdninger lever ennå i beste velgående og hindrer en slik positiv utvikling. Men FN og India har sammen klart å komme et steg videre og skape håp.

Anne sammen med den første kvinnelige valgte leder i Senhore distrikt

Kvinner demonstrerer i Kathmandu i Nepal

Bruden fra typisk indisk bryllup

Kvinner i valgkamp Bihar India

Kvinner i innhøsting Vest-Bengal i India

Landbruksarealer utgjør hele 56% av Indias areal

Fra fiskerlandsby i Bengal. Nærmere 6 millioner indere jobber i fiskeindustrien

Millioner av kvinner har hardt fysisk arbeid innen jordbruk

FAKTA: Republikken India er med et areal på over 3 000 000 km² og 1,21 milliarder innbyggere verdens syvende største land(mht. areal), **verdens nest mest folkerike** land og verdens største demokrati(ble selvstendig i 1947). Den årlige folkeveksten er 1,38 %. En av verdens første **avanserte sivilisasjoner** oppsto i landet for mer enn 5000 år siden. I dag preges landet av store forskjeller og **eksplosiv befolkningsvekst**. Hovedstaden i India er New Delhi hvor den norske ambassade ligger. Landet har en felles grense med Pakistan i vest og nordvest, Kina, Nepal og Bhutan i nord samt Burma og Bangladesh i øst og sørøst. Klimaet varierer fra tropisk monsun i sør til temperert/kaldt i nord. India har i dag verdens fjerde største økonomi og har i dag **en økonomisk tilvekst** (BNP) på ca. 9 %. Enkelte eksperter mener at India, sammen Kina, kommer til å passere USA innen økonomi innen 30–40 år. **Landbruksområdene** i India utgjør 56% av landets samlede areal, hvilket minsker på grunn av voksende befolkning og økende urbanisering. Indias mange vannressurser i form av elver, kanaler, innsjøer, samt den lange kystlinjen(7500 km), gir arbeid til nesten 6 millioner mennesker i fiskerisektoren og de har verdens tredje største **fiskeriindustri**. India har også utviklet kjernekraftindustri, er en stor våpenprodusent og bygger sine egne **romskip**. Landet er også en av de store innenfor **IT-bransjen** og har utviklet seg til en betydelig softwareprodusent. Ønsket om sterk økonomisk vekst gjennomsyrrer alle deler av indisk politikk. I tillegg til at myndighetene har ambisiøse mål om fattigdomsreduksjon og utvikling av landsbygden, kreves det en betydelig økonomisk vekst for kunne absorbere en økt arbeidsstyrke på 14 millioner mennesker i året.

Å bevare skogen er viktig i India

Kvinne som lager sin egen

Annes **personlige erfaringer fra livet i India og tanker om fremtiden**: «Kvinnene er vakre, stolte og fargerike i Sør-Asia. Deres tradisjonelle sarier skinner i alle regnbuens farger. Det er en opplevelse og glede å få lov til å jobbe og leve sammen med dem. De gir meg motivasjon og energi både på jobben og privat. Har fått mange gode venner og setter stor pris på deres selskap. De ansatte og mine venner har ulike tro; muslim, kristen, hindu, buddhist, katolikk, sikh osv. Denne realitet gir meg bedre perspektiv og innsikt i de forhold som er viktig for den jobben jeg skal gjøre, og det livet jeg vil leve. Dette hindrer meg i å utvikle fordommer og misforståelser. Spennet i jobben min er stort. Fra å møte kvinner og barn ute i landsbyen til tøffe og kritiske forhandlinger med landenes ministre. Fra å tilbringe en fredelig stund i hagen min - til jeg sitter i en pansret bil med bevæpnet vakter og politi i full fart gjennom smale gater. Slikt gir dimensjon og perspektiv til jobben min. Jeg trives godt her og har et rikt liv. Likevel ser jeg fram til å komme heim til Værøy og Fauske. Jeg setter umåtelig pris på den muligheten. Alt det jeg har fått og lært i oppveksten fra mine foreldre, familie og naboer er min ballast. Jeg takker for at jeg fikk lov til å dele noen tanker og refleksjoner med dere og ønsker dere en **FREDELIG JUL og et riktig INNHOLDSRIKT NYTT ÅR!**»

Unni demonstrer for treskjærer Arthur hvordan man lager "forsyn"

Gamle hurtigruta "Ragnvald Jarl" ved kai i Husavik på Island

Med Unni fra Værøy i Vesterled - Nordiske Kystkulturfestivalen på Island

Den første nordiske kystkulturfestivalen ble arrangert på Island - nærmere bestemt på **Husavik** 16. juli i år. Der deltok gamle båter og folk fra hele Skandinavia. I løpet av de 8 dagene som festivalen varte - ble det demonstrert gamle håndverks-tradisjoner på mange forskjellige stands rundt omkring på fiskehaller og på kaiene. De som representerte Norge (i alt 130 personer og **Unni Kristiansen** fra Værøy) viste frem treskjæring, karding/spinning på håndteine, toving, nålbinding og tau av lindebast. Også teknikker som "forsyn" på gammelmåten og innbinding av glass-kavler ble demonstrert. Det var selvsagt båter i alle varianter og bygd i forskjellige teknikker og tidsepoker som satte sitt preg på festivalen. Island har vært veldig flink til å ta vare på kystkulturen - og veldig fascinert av gamle båter. Noe av årsaken til den **rike kystkulturen** skyldes kanskje at islendingene er flinke til å støtte hver-andre ved å kjøpe ting som er laget på Island - noe som gjør at til tross for få innbyggere og lite marked - kan mange flere lokale kunstnere leve av håndverks-produksjon (spesielt ull og keramikk). Det som likevel gjorde størst inntrykk på Unni var en spesiell utstilling fra Grønland hvor man hadde bygget opp en stand

der veggene bestod av fiskekar i flere etasjer formet som en sirkel og hvor det ble viste bilder og film fra den særegne naturen på Grønland kombinert med musikk. Unni Kristiansen demonstrerte blant annet **nålbinding** som er en forløper for strikking som går tilbake helt til 800-tallet.

På festivalen var det foruten deltakerne fra Skandinavia - mange turister fra alle verdens kanter som viste stor interesse for kystkultur. Utenom selve festivalen ble det også tid til bading i varme kilder i Myvatn. Også omvisning på sildemuseet i Siglufjordur som ble startet etter at norske fiskere begynte å fiske sild utenfor Island og etter hvert bosatte seg der og startet **sildefabrikker**. Det store silde-eventyret varte i nesten hundre år. I nordområdene på øya finnes mange små tettsteder ved kysten med et miljø ikke helt ulikt Nord Norge. Island har i det hele tatt en veldig spennende natur med **varme kilder**, **geysirer** og **vulkanlandskap**. I tillegg sauer og de spesielle islandshestene overalt. Island har som kjent et spesielt forhold til Norge hvor de første innbyggerne kom fra - og nordmenn blir veldig godt mottatt overalt av hyggelige og gjestfrie islendinger.

Tekst: Erling Skarv Johansen Bilder: Arthur Johansen

Grønlands stand laget av fiskekar

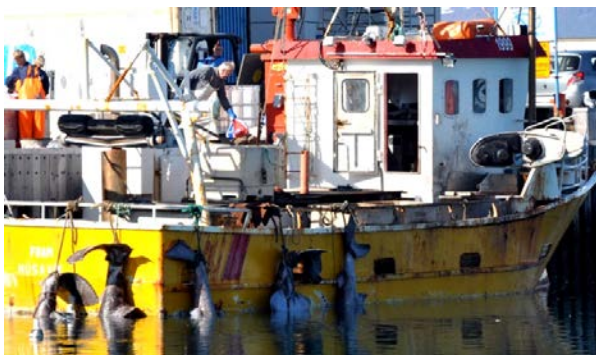
En del av Forbundet Kystens stand i Husavik

Besøk og bading ved de varme kildene ved Myvatn stod også på programmet

Etter at festivalen var over - mønstret Unni på som mannskap på m/s "Sjøkurs"(tidligere kjent som **hurtigruta Ragnvald Jarl**)- På turen tilbake fra Island var de innom Torshavn på **Færøyene** og feiret Olsok i stor stil. Øyene er kjent bl.a. for sine spesielle hus med gresstak som virkelig var et syn. Deretter gikk turen innom Kirkwall på **Orknøyene** med sine karakteristiske steinhus, smale brosteinsgater og historiske ruiner. Etter en uke til sjøs ankom de Stavanger og tok fly hjem. Det var slutten på to fantastiske uker med spennende kystkulturopplevelser.

Neste år er Unni invitert til **Brest i Frankrike** som er verdens største maritime festival med i alt 800 000 besøkende og om lag 2000 historiske og verneverdige skip og båter fra hele verden. Med status som "særskilt gjestenasjon" får Norge en sentral plassering på festivalområdet. **Festivalen** arrangeres hvert fjerde år og sist ble den norske utstillingen kåret som festivalens beste. På den norske utstillingen planlegger man bl.a. 8 naust og en 6m modell av Ryvingen fyr. Målet er at Norge deltar med en kulturhistorisk flåte på 20 historiske skip og båter.

Tradisjonelt haifiske på Island

Gammel båttype brukt på Island

Bilde fra havna i Husavik på nordsiden av Island - Nordisk kystkulturfestival

SKREKK OG GRU PÅ VÆRØY

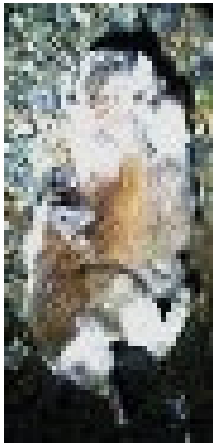
foto/tekst Erling S.Johansen

Halloween på Værøy ble i høst arrangert av frivillige voksne med Linda Melby i spissen i samarbeid med Sjøen ungdomsklubb som hadde åpent om kvelden og skysset deltakerne via mange omveier til den gamle sykeheimen som var "åsted" for årets arrangement. Fjorårets suksess på det gamle fyret under stormfulle omstendigheter var ikke så lett å overgå - men mye arbeid var lagt ned på forhånd for å skape den rette stemningen og gi barn og ungdom litt skrekk og gru. Og nærmere 30 barn og unge deltok og gav inntrykk av at de både var imponert over opplegget og fylt av skrekkblandet fryd. Som bildene viser var kulissene og rekvisittene mange, skremmende og realistiske.

Zoologisk sensasjon: Ny rotteart på Værøy ?

En annerledes julefortelling fra virkeligheten;

Kommunens velkjente altnuligmann - Werner Sørheim - har pånytt overrasket sine omgivelser. Denne gang med å oppdage en helt ny art rotte som han har fanget ned i Vågen. Iflg. Werner ser den ut som en blanding av katte og rotte med langhåret pels uten noen klare likhetstrekk med den mer vanlige kontorrotta. Dessverre har vi bare et dårlig bilde tatt med mobilkamera. Da Værøyposten skulle befare åstedet - var dessverre rotta forduftet. Imidlertid har interesserte zoologer fastslått at det må dreie seg om en inntil nå ukjent art - som foreløpig har fått arbeidstittelen Rattata Wernicus. Foreløpig enda mere sjelden enn lundehunden og lundefuglen - uten at Værøyposten skal ha antydnet at den bør bli med på kommunevåpenet.

Tekst/bilde: Erling Skarv Johansen

Rot(or) og Forviklingar - i serien "det er mer mellom himmel og jord enn andre steder" av Erling Skarv Johansen

Bilder: Erling Skarv Johansen og Benjamin Strandquist

På juleshopping?

Skifte til vinterdekk?

Modell for kortvokste?

Noen satser på prydbusker i hagen, mens andre prøver mere eksotiske arter

Lettere nervøs flypassasjer etter å ha sett sikkerhetsvideoen

LUFTTRANSPORT går stadig nye veier for å tilfredstille sine passasjerer. For øvrig en stor takk og julehilsen til personalet på flyplassen som raskt fikk ryddet opp etter «Berit» og gjorde det mulig i løpet av kort tid å komme i gang igjen med trafikken og få folk hjem til jull!

ARNOLD - EN LIVSKUNSTNER MED VISJONER

Tekst og bilder: Erling Skarv Johansen

Et drømmesyn:

Tidlig en morgen mens jeg spiste frokost hjemme i Brønnøysund - så jeg plutselig Sørlandshagen på Værøy for mitt indre blikk som et syn. Bildet som dukket opp var helt klart og skarpt som om jeg skulle ha vært der selv: "På en forhøyning mot åsryggen med det lille tjernet ser jeg et lite gammelt og grått hus. I døra står ei gammel kone og legger et gråhvitt sjal over armene på ei lita jente på kanskje 11-12 år mens en mindre jente står ved siden av. Så går jentene opp til tjernet og hun som bærer sjalet tar og skyller det i vannet før hun legger det på en skyllestein. Så går hun bak en stor stein - kler av seg - og vasker seg i vannet nesten som en måse som skyller seg. Etterpå kler hun på seg og tar sjalet og går sammen med søsteren nedover igjen til huset hvor bestemoren står og tar imot sjalet." Etter hvert forsvinner bildet og jeg sitter tilbake ved frokostbordet hjemme.

Arnold Johansen(85) – er født og oppvokst på Stølen på Værøy – gården Vestgård – nå omdøpt til Sjøstua. I 1968 flyttet han til Bodø og så videre til Brønnøy-sund i 1986 hvor han siden har bodd sammen med sin kone Aud og barna.

Men hver vår kommer han og Aud tilbake sammen med trekkfuglene til sitt lille paradis på Stølen hvor han for noen år siden begynte å sette opp merkelige figurer, skulpturer og installasjoner i hagen. Siden har det bare «balla på seg» som han sier. I tillegg har han utgitt 3 bøker: »Skulpturen som bar på en hemmelighet, Tiden som var samt Isak og Draugen på Utrøst». De to første kan kjøpes på kiosken og Supern, mens den siste finnes bare i begrenset opplag hos forfatteren)kan bestilles)

Her i Sørlandshagen fant jeg «Litletjernet» som jeg «drømte om» der det alltid er vann selv under tørke. Rundt vannet kan man se «skyllesteinene»

Noen av de fullsize skulpturene(selvportrett og kobbeskytter) og installasjonene i hagen til Arnold

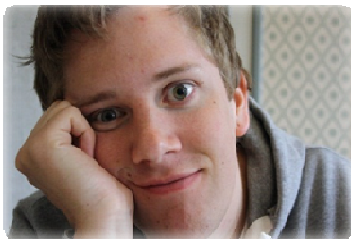

Drømmen om Vikingekirken - Arnold forteller: "En annen tidlig morgen blir liksom kjøkkenveggene borte - og et sterkt og tydelig bilde danner seg foran meg. Igjen ser jeg Sørlandshagen så klart som på film i stort format. Jeg ser et kirkebygg og stedet det står- jeg ser først 3 personer som går ut til denne spesielle kirken kledd i rare klær(ligner på rustning) bærende på hver sitt spyd og sverd. Kort tid etter dukker det opp 3-4 menn med spyd som bare ser rett frem og går mot dette kirkebygget som ser ut som et vikingeskip delt i to deler og endevendt. Så blir synet gradvis borte."

Arnold forteller videre: "Når ferietiden kom og det var klart for å reise tilbake til Stølen på Værøy hvor jeg vokste opp - var jeg veldig spent på å se om jeg kunne finne igjen stedet med kirkebygget. Sammen med min kone Aud og vår sønn gikk vi til Sørlandshagen. Vi tok en annen vei som vi aldri har gått tidligere. Plutselig ligger stedet fra mitt drømmesyn foran meg. Jeg kan ane ruinen som er avrundet i endene slik kirkebygget var formet. Denne steinmuren var enda synbar etter alle disse årene - trolig helt fra vikingetiden. Kirkebygget ville ha ligget fint til i terrenget og med panoramautsikt til leia samt ikke langt fra Vikingeskipsettene i Tverrberget og Holmen. Den omfangsrrike rullesteins-molla i Sørlandshagen ville ha vært den ideelle ballast for skipene. Selve ruinen var ca 17-18m lang og 4 m bred. Jeg laget førts to modeller av kirken slik jeg så den - men etter hvert ble jeg fristet til å bygge en i tilnærmet full størrelse. Det tok imidlertid mye lengre tid å få den oppført på Stølen enn jeg hadde beregnet. Jeg håper bare bygget overlever vinterstormene slik at jeg kan ferdigstille det til sommeren."

Her sitter Arnold i Sørlandshagen hvor han mener å ha funnet ruinene av den opprinnelige Vikinge-kirken slik han har forsøkt å gjenskape i hagen sin. Vi kan skimte en lett synlig steinmur på om lag 17x4m. For øvrig har kirken hans overlevd stormen «Berit», mens fyrlykten ble tatt av stormfloa og flyttet på samt skadet.

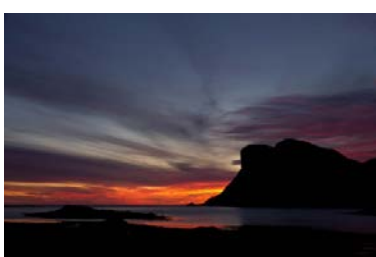

Betraktninger fra Benjamin - en innflytter - del 2: Isolasjon.

Nasjonale medier satte Værøy i sitt søkelys da det viste seg at vi var blant de hardest rammede etter stormen "Berit", og blant annet fikk fergekai og helikopterplass ødelagt i uværet. Som følge av det ville vi bli helt isolerte på ubestemt tid, meldte NRK, VG og TV 2. Jeg føler det er på sin plass å sette disse tingene i et riktigere perspektiv. Det har seg sånn at når du bor på Værøy, så er du isolert. Vi kan kanskje snakke om grader av isolasjon, men man kan jo spørre seg om hvor stor rolle noen fergetilløp fra eller til spiller når fergeturen til Bodø tar fem timer, og en helikopterbillett alternativt koster nesten 1000 kroner én vei. Av og til kikker jeg på norgeskartet bare for å minne meg selv på hvor utrolig langt ute i havet denne øya ligger og hvor liten den er. Isolasjonen er ikke bare fysisk, den gjør også noe med mentaliteten til folk. Værøys forhold til Norge er litt som jeg opplevde New Zealands forhold til verden da jeg var der en gang. De er liksom så langt unna at det synes litt meningsløst å skulle ha en formening om alt det rare som skjer på den andre siden av sjøen.

Det spesielle med Berit var visst at det var ekstremt høy vannstand, ellers var vindstyrken ikke noe ekstraordinær. Mens Tønsbergs Blad reserverer hele avisen til værstoff hvis det er meldt stiv kuling, så kvier ikke folket her seg for å luften bikkja i 25 sekundmeter vind. Jeg har blitt ganske herdet, sånn rent værmessig. Tror jeg, i alle fall. Det er i alle fall ikke skummelt med mørketid og uvær lenger, men det hender jeg blir litt trøtt av det. Folk her kompenserer visst ikke med å ha på lys inne heller, for på skolen får jeg kjeft hvis jeg skurrer på taklysene på pauserommet. Mørkt ute, mørkt inne. Forleden dag skulle jeg til å lage middag da jeg oppdaget at klokken var 14. Det var i ferd med å bli mørkt, og rent instinktivt var jeg kommet over i middagsmodus. Men det er viktig å fokusere på det positive med mørketiden også. Som en kollega av meg sa det: "Jeg skulle ønske det var mørkt hele året. Dagslys skaper så mange forventninger."

bilde/tekst: Benjamin

HØSTBILDER FRA LEIF ARNE OLAUSSEN

REDAKTØRENS TVILSOMME SIDE - DESEMBER

Redaktør Erling Skarv Johansen Tlf. 7542608 - 48199927

Epost:erling.skarv.johansen@varoy.kommune.no

SVENSKEKONGEN PÅ HEMMELIG VÆRØYBESØK?

Utdrag fra Kåseri på Værøy Radio Tekst:Erling Skarv Johansen

Som nok mange av våre observante lyttere har fått med seg - har den en gang så populære svenskekongen Carl Gustaf vært ute i hardt vær i det siste - og da tenker vi ikke på mangelfull seilføring i kongelig regatta - men snarere at han har vært utsatt for grunnstøting og har hatt problemer med å komme seg inn i smult farvann igjen. Hardnakkede rykter om pikante bilder av kongen i litt uvante omgivelser som strippeklubb har ikke akkurat bidratt til å øke kongens popularitet. Noen - riktignok ondsinnede aviser - har omtalt kongen som Sveriges svar på Bill Clinton - som man kanskje minnes hadde en noe tvilsom omgang blant annet med sigarer og som hadde noen forklaringsproblemer etter hvert.

Værøy radio er - som vi alle vet - en eksponent for seriøs og etterrettelig journalistikk - har imidlertid fra upålitelige kilder fått tilgang til sensasjonelle og avslørende bilder av Carl Gustaf på Værøy i omgivelser hvor overskriften "heftig og begeistret" er ganske treffende. Tilsendte minnepinne som er kommet Værøyposten i hende inneholder bl.a. bilder av kongen i badestampen til Paal i Vika hvor hans bekledning i beste fall kan kalles mangelfull - sammen med 2 ikke navngitte halvnakne badenymfer fra Tyvnes beste vestkant(Beverly Hills) i fri dressur. Etter nærmere undersøkelse har man fra andre kilder fått bekreftet at kongen landet på Nordland gamle lufthavn i sin beskjedne og godt kamuflerte Learjet på såkalt uoffisielt statsbesøk - for som det heter i en motvillig pressemelding fra det svenske hoffet : å jakte på elg og villsvin - noe som kongen er en ivrig tilhenger av. Som kjent har jo de aller fleste svin på skogen - de som ikke har et søskenbarn på Gjøvik. At det på øya ikke finnes noe vilt av nevnte kategori - synes ikke å ha lagt noen demper på jaktinteressen. Kongen har visstnok tidligere hatt problemer med å se forskjell på ulike arter. Vi skal imidlertid ikke rippe opp i jakthistorier som hører fortiden til - f.eks. da han skjøt en bever som grangivelig lignet på en elg. Som han bruker å si: Løse fugler kan man være sikker på å finne overalt. Apropos det så inneholder minnepennen også noen litt uklare bilder av kongen muligens på Kroa sammen med lokale utgaver av nevnte kategori. Men vi kan likevel ikke se noe til de før så mye omtalte stripperne. Trolig har det vært i kaldeste laget for slike aktiviteter. I mangel på elg og villsvin skal kongen i sene nattetimer ha avfyrt flere skudd etter gammelmonsen til Kent på Stølen og senere ut på natten visstnok ha drevet klappjakt på geitene til Stein Tore i Vågen - men til alt hell ble det for det meste hagegjerdet og telefonstolper som ble truffet.

Som kjent har kongen tidligere kommet med mange uortodokse sitat – f.eks. i 2008 da han offentlig bidro med flg. observante uttalelse til pressen om ulv: "Når de finner sin partner i skogen – så eksploderer det bare." Dette viser hans intime og omfattende kunnskap og innsikt i dyrenes atferd. Hvorvidt det samme kan inntreffe når vi mennesker skulle slumpe til å treffe en passende partner i samme omgivelser – sier historien dessverre ikke noe om, men det er vel nærliggende å tro at det er visse fellestrekk uten at vi som en seriøs radiokanal skal dra sammenligningen for langt.

SEL-SOMME HISTORIER

For å roe ned kongen ble han visstnok tatt med på tur til Måstadjellet med ribben til Paal hvor han visstnok på liv og død insisterte på å fange en lundefugl som han trodde var en lokal arktisk papegøye-art som han ville han med hjem for å konversere med – for som han sa –«i alle fall ville det da være noen som han kunne føre en fornuftig samtale med uten å bli avbrutt». Som kjent har svenskekongen også bidratt med mange innsiktsfulle kommentarer til norsk seljakt hvor han litt urettferdig fikk tilnavnet »Sel-Judas« i norsk presse etter lovprisningen av grøsser-filmene til Lindberg om avliving av de søte selungene. Men dette skal vi så absolutt ikke rippe opp i. Det får holde at etter 3 dagers til dels utagerende opphold på Værøy ble han hentet hjem av sin gemalinne Sylvia som etter hva ryktene hevder – ikke så spesielt begeistret ut eller formildet ved å bli overrakt en lokal

penisformet sjokolade samt en halvt ihjelkokt hjelloosing av tvilsom årgang. Ubekreftede rykter påstår hårdnakket at det ble ytret ord som "fy fasan" som tyder på litt ugreie på det ekteskapelig plan.

VIL BYTTE VÆRØY MOT HJEMTLAND OG HERJEDALEN

Men iflg. svenske avisen "Expressen" var kongen så godt fornøyd med oppholdet her ute at han overveier å kjøpe hyttetomt i Måstad og ønsker å gjøre Værøy til svensk kongelig kronkoloni i bytte mot Hjemtland og Herjedalen. Det skal nå visstnok foregå hemmelige forhandlinger på høyt nivå. Ryktene vil ha det til at vår egen ordfører har hatt innledende samtaler med kongen.

I utgangspunktet har vi som vennligsinnede øyboere ikke så mye prinsipielt hverken mot svensker (eller Røstværinger) – i alle fall så lenge de holder seg i hjemme. Men det får likevel være grenser – ikke nok med at de kommer hit og fanger all kveita og dermed tar fra oss fastboende mulighetene for haille og hell i livet og i omgang med det annet kjønn. Men å innlemme øya som svensk koloni og ta bort vår sjølråderett, 17.mai og avindsjuka er å gå for langt. Som Bjørnson så treffende har sagt i en beveget stund:

Nok er nok.

P.S. I ettertid har vi blitt informert om at vår ellers så pålitelige kilde kan ha vært noe påvirket av snus og at bildene kan ha vært tatt i hans noe fuktige 40-års dag-

Jule-avslutning for Idrettslaget

KJÆRE VÆRØY-VÆRINGER

Vi i Værøy idrettslag kan med stolthet se tilbake på nok et innholdsrikt år i laget. Rikt på aktiviteter, gode opplevelser og engasjement.

Interessen for fotball har hatt en overraskende vekst de siste årene. Vi har i dag 68 jenter og gutter i alderen 4-16 år som spiller fotball.

Disse barna trener gjennom hele året uavhengig av vær og vind for å forberede seg til fotball-sesongen som er fra mai til oktober.

Vi i Idrettslaget ønsker å bidra til at det skapes **positive opplevelser** rundt det å trene, det skal være gøy å være aktiv. Den positiviteten som treninger og arrangementene våre bærer preg av viser at vi har lyktes med det :)

Vi i styret er kjempestolte av dere alle.

I år har vi vært på **fotballturer** på Røst, Ramberg, Rognan, Reine, Leknes, Ballstad, Reipå og Bodø. Turer som har vært til stor glede for barna, trenere og reiseledere. Disse turene er gulrota som frister gjennom værharde høst- og vinter måneder på øya.

Året 2012 er vi så heldige at vi skal få seniorlaget med i serien på nytt.

På tampen av året fikk vi en skikkelig gladnyhet: Nergårdkonsernet ønsker å arrangere **fotballskole på Værøy** sommeren 2012. Med seg har de A-laget fra Tromsø.

Vi kan glede oss over at den nye **kunstgressbanen** gjør slike arrangement mulige.

Vi ønsker til slutt å si **TUSEN TAKK** til næringslivet på øya, foreldregruppene, kommunen, dugnadsyttere, trenere og øvrige Værøy-væringer.

Dere har gjort det mulig for oss å opprettholde aktivitetsnivået i idrettslaget.

God jul til alle Værøy-væringer og spesielt til spillerne våre for den fantastiske innsatsen De gjør.

For Værøy Idrettslag:
Leder Rita Adolfsen

Fra årets sesongavslutning der alle fikk pokal

Trenere 2011(fraværende:Arne og Jens-Gunnar)

Nest-minste gruppe: 1-3.kl.

Maia og Marie

Kosestund - cup på Rognan

Terje og

Redaktørens seriøse side

Juleavslutning på skolen

Torsdag 15. desember arrangerte elever og lærere ved Værøy Skole den årlige og tradisjonsrike juleavslutningen. Salen var dekket til fest med langbord fint pyntet i julens farger. Kveldens konferansier var elev Oskar Mathisen fra 5. klasse, og lærer Benjamin Strandquist.

De kunne ønske en fullsatt sal velkommen, etter at småskolen 1.-4. klasse hadde høytidsstemt åpnet festen med lysprosjeksjon og to julesanger. Gruppe 4 illustrerte juleevangeliet med dramatisering av sangen "I en natt", det hele var vakker som et julekort der de sto iført de fargerike kostymene sine. Kvelden hadde mange fine musikkinnslag med skolens egne musikere og sangere, trygt ledet av lærer Ingvild Stordal. Gruppe 5 sang "En stjerne skinner i natt", og gruppe 7 sang "Glade jul". "Deilige desember" ble vakker sunget av gruppe 8, Gruppe 6 hadde laget sitt eget skuespill med skolen før og nå. Humoristisk kunne de illustrere forskjellen på disiplinen blant elevene for en eller to generasjoner siden, og tonen i klasserommet anno 2011. Mot slutten sang to elever fra ungdomsskolegruppene 9 og 10 "Himmel på jord, en glede så stor". Kveldens avdeling med program ble avsluttet ved at alle skolens elever sto oppe på galleriet, og lot sangen "Tenn lys" tone utover forsamlingen. Nå gjorde kaffe og brustørsten seg gjeldende, 25 fine kaker ble båret ut, og praten gikk lett over bordene. Dette ble atter en fin kveld med en verdig markering av avslutningen på et travelt skoleår, og ikke minst starten på julehøytiden.

Tekst Anne-Margrethe Ofte Arntsen Bilder: Benjamin Strandquist og Erling S. Johansen

STORMFLO OG «BERIT» PÅ BESØK PÅ VÆRØY

Bilder tatt av: Leif Arne Olaussen, Erling Skarv Johansen,
Benjamin Strandquist, Dagfinn Arntsen og Valter Berntsen

Den lokale «riksantikvar og væreier» i Røssnesvågen **Svein Tommie Hardy** med Værøys eneste Julegate. I gamle dager var det et yrende liv her med 3 butikker og 2 bakeri forteller Svein Tommie.

Punnara Raksapong - opprinnelig fra Thailand - og bodd i Norge siden 2007 - har tatt med seg til Værøy en thailandsk skikk kalt «Loy kratong» (betyr flåte laget av kratong) for å feire siste fullmåne i året. Man lager små flåter av kratong (bananblad) og har lys samt blomster og røkelse. Også vanlig å sende med mynter. Mange legger også biter av brød til fiskene i flåtene. Formålet er å vise respekt og takke for livet - for vannet og lys som er grunnlaget for alt liv. Hvert år samles millioner av thailendere for å sende ut flåtene i havet eller elva der de bor. Kanskje kan vi her ute gjøre noe liknende for å takke havet for alle gaver vi får i form av fisk, aktivitet og fortjeneste? Uten havet, vannet, lyset og fisken ville det ikke vært mye igjen her ute. Vi har mye å være takknemlige for på Værøy til tross for uvær, regn og stormflo. Jeg tror vi kan lære mye fra andre kulturer.